

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg vil også godt sige, når vi nu er ved amter og kommuner, at det jo er sådan, at ved de kommunale og amtskommunale besparelser, der er en følge af den stramme politik, som føres i disse år over for kommuner og amter, er det først og fremmest kvindernes arbejdspladser, der ryger. Der spares på områder som pasning af ældre og børn ved, at der ikke er det fornødne personale til at tage sig af dem. Det er ikke alene asocialt, det er også katastrofalt for kvindearbejdsløsheden, og det hjælper altså ikke meget med alle de fine ord og flotte handlingsplaner, hvis man fører en politik, der faktisk fører til det modsatte.

Jeg skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at de overenskomster, der blev indgået i 1980 på det kommunale område, jo har ført til en yderligere reduktion af kvinders løn i forhold til mænds. Det er puljeordningerne, jeg taler om. Der er lavet en miniundersøgelse, som er offentliggjort i Kommunernes Landsforenings blad, Danske Kommuner, og den viser med lysende klarhed, at kommunepuljerne fører til yderligere ulige løn.

Vi må jo se i øjnene, at der arbejdes videre med det i de kommende overenskomster, og jeg skal med det samme sige, at det ikke er SF's kop te; men når de desværre nok nu bliver en realitet, må vi altså gøre opmærksom på, at her har man fra forhandlerens side fundet et redskab, som fører i præcis den modsatte retning af den, vi ønsker. Igen må jeg sige, at det ikke kan nytte noget, at vi har en masse fine handlingsplaner og fine ord her fra talerstolen, hvis vi så går ud og laver overenskomstredskaber, som fører til yderligere ulige løn. Det er ikke rimeligt, og det bør man tage fat i. Og kvinder må virkelig være på mærkerne, hvis de skal skaffe sig nogle andele af disse puljer, som jeg som sagt ikke er særlig meget tilhænger af.

Jeg skal slutte med at sige – for nu er min tid udløbet – at der er skabt bred enighed om den foreslåede dagsorden. Den er et udtryk for, hvad der kunne skabes enighed om. Jeg havde som andre gerne set lidt flere pejlemærker, men jeg må jo sige, som jeg startede med at sige: Der er dog sket noget, men vi skal nå meget længe.

Aage Brusgaard (FP):

Ligestilling, hvad er det? Ja, det er da skønt, at damerne kan sidde dernede og smile endnu.

Fremskridtspartiet mener faktisk ikke, at det er noget, Folketinget burde beskæftige sig med. Fremskridtspartiet mener, at lige løn for lige arbejde bør være en selvfølge, men at det bør være på den enkelte virksomhed og mellem arbejdsmarkedets parter, at sådan nogle ting diskuteres igennem. Vi mener faktisk, at Folketinget har vigtigere ting at diskutere end netop det.

Når der nu er debat om ligestilling, kunne vi vel også spørge, om der ikke burde være lige løn mellem mænd, uanset hvilket job de har – uanset om man er statsminister eller murerarbejdsmand – og lige løn mellem kvinder, uanset hvilket job de har, men sådan er det jo rent faktisk ikke, og sådan tror jeg heller ikke vi skulle ønske at det bliver, for nogle ønsker altså en topstilling, mens andre ønsker en lidt mere jordnær stilling, måske til en lidt lavere løn; enhver har jo sine ønsker.

Statsministerens redegørelse var baseret på rapporten fra Ligestillingsrådet. Her kan vi altså se, at klubben omkring ligestillingen skulle have ekstra ressourcer – så vidt jeg kunne se, var det 0,9 mio. kr. om året – for at deltage i dette arbejde. Jeg mener faktisk, at hvis det virkelig var noget, der lå kvinderne og mændene så meget på sinde, burde de have lyst til at gøre en ekstra indsats dér, og så burde deres folketingsløns jo være nok; de behøvede ikke at have ekstra penge fra de i forvejen meget hårdt plagede skatteydere. Og endelig ville der sikkert kunne skaffes midler fra mange private hjælpeorganisationer og indsamlinger på Rådhuspladsen osv., hvis det var så god en sag. I forvejen er der nok, der råber op om, at der bliver skåret ned i den sociale sektor, men hver gang vi bruger penge til ét formål, skal der altså beskæres andre steder.

I sidste afsnit på side 3 i statsministerens besvarelse står der:

»Amter og kommuner har stort set ikke iværksat ligestillingsarbejdet i henhold til lov om ligestilling mellem mænd og kvinder . . .«

Nej, nu har jeg siddet i både kommunalbestyrelse og amtsråd i mange år, og det er faktisk noget, vi aldrig har diskuteret. Når der har været en ansøgning til en stilling, enten den har været lav eller høj, har amtsrådsmedlemmerne og kommunalbestyrelsesmedlemmerne simpelt hen været så praktiske, at de har forsøgt at tage den bedste uden at have set, om vedkommende var af hankøn eller af hunkøn. Vi har altså ikke